

Pan Dariusz Klimeczak
Minister Infrastruktury

Ministerstwo Infrastruktury
ul. Chalubińskiego 4/6
00-928 Warszawa
adres usługi e-Doręczenia:
AE:PL-99756-74876-WBAEG-25

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z praktycznymi problemami związanymi z organizacją i czytelnym oznakowaniem miejsc postojowych w Śródmiejskiej Strefie Płatnego Parkowania w Krakowie (zwaną dalej „strefą”), zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie podjęcia inicjatywy legislacyjnej zmierzającej do zmiany obowiązujących przepisów w zakresie znaków i sygnałów drogowych oraz warunków ich stosowania, tj.: rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2310 tj. ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2311 tj. ze zm.). W naszej ocenie nowe przepisy powinny jednoznacznie dopuścić możliwość stosowania pod znakiem D-18 z tabl. T-30 dodatkowej standaryzowanej tabliczki informującej o zaparkowaniu pojazdu w konkretnej podstrefie (Śródmiejskiej) Strefy Płatnego parkowania oraz dniach i godzinach poboru opłat oraz innych podstawowych parametrach reżimu opłat, jeżeli uznane zostanie to za zasadne z punktu widzenia czytelności systemu. Przepisy powinny umożliwić organom zarządzającym ruchem dostosowanie tej dodatkowej tabliczki do potrzeb i realiów danej gminy.

Motywy wprowadzenia dodatkowej tabliczki

Potrzeba wprowadzenia dodatkowej tabliczki wynika z realnych trudności interpretacyjnych występujących w praktyce funkcjonowania Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania. W Krakowie decyzją Rady Miasta Krakowa Śródmiejska Strefa Płatnego Parkowania dzieli się na podstrefy: A, B, C i w związku z tym w każdej podstrefie obowiązują różne dni, godziny i wysokości opłat. Istotne dane o funkcjonowaniu strefy zgodnie z przepisami zamieszcza się przy znaku D-44, tj. przy granicy strefy. Dodatkowo w ramach Systemu Informacji Miejskiej w Krakowie na granicach podstref zamontowano tablice informujące o wjeździe do danej podstrefy. Natomiast Zarząd Dróg Miasta Krakowa jako podmiot obsługujący strefę rok rocznie obsługuje liczne reklamacje (ok. 8 tys. reklamacji rocznie), z których można wyprowadzić wniosek, iż pomimo prawidłowego oznakowania granic strefy i wprowadzenia dodatkowych tablic informujących o podstrefach określenie dni, godzin i wysokości opłaty jest dla kierujących trudnym zadaniem. Najprawdopodobniej wynika to z faktu, iż przemierzając ulice kierujący przejeżdżają przez różne podstrefy, a w natłoku informacji dana o przebywaniu w konkretnej podstrefie jest wyparta/zastąpiona kolejną informacją. Fakt ten potęgowany jest tym, iż pojazdy są wtedy w ruchu.

Podstawa poboru opłat w (śródmiejskiej) strefie płatnego parkowania

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych opłatę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w (śródmiejskiej) strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni lub codziennie, w określonych godzinach lub całodobowo (art. 13 ust. 1 pkt 1) lit a i b) oraz art. 13 ust. 1, 1b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889 tj. z późn. zm.)).

Naczelny Sąd Administracyjny podkreśla się, że samo ustanowienie (Ś)SPP i oznaczenie jej znakiem D-44 nie przesądza jeszcze o istnieniu podstawy do poboru opłaty w każdym miejscu strefy. NSA wskazał, że przyjęcie, iż dla pobierania opłaty parkingowej wystarczające jest podjęcie uchwały i umieszczenie znaku D-44 jest nieprawidłowe, albowiem dla pobierania tej opłaty niezbędne jest także wyznaczenie stanowisk postojowych (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2017 r., II GSK 2624/15). Następnie NSA w uchwale przesądził, że opłatę za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pobiera się od korzystającego z drogi publicznej wyłącznie za postój w odpowiednio wyznaczonym do tego miejscu. Podkreślając przy tym kluczową rolę oznakowania pionowego D-18 przy ustalaniu obowiązku uiszczenia opłaty (Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 października 2017 r., II GPS 2/17).

Wyznaczanie miejsc

Rodzaje znaków drogowych i możliwych tabliczek dołączonych do tych znaków reguluje rozporządzenie ministrów Infrastruktury i Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych. Rozporządzenie wydane zostało na podstawie delegacji ustawowej wskazanej w art. 7 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 889 tj. z późn. zm.). Delegacja ta upoważniała wskazanych ministrów do określania znaków drogowych i warunków ich umieszczenia.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach stanowi, iż w strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi określonymi w pkt 5.2.18 oraz znakami poziomymi określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia w: pkt 5.2.4, pkt 5.2.5, pkt 5.2.6 i pkt 5.2.9.2. Punkt 5.2.18. stanowi, iż w dolnej części znaku D-18 dopuszcza się umieszczenie napisu określającego rodzaj parkingu, np. leśny, płatny, strzeżony itp., lub symbolu koperty. Ponadto pod znakiem D-18 przepisy dopuszczają umieszczenie tabliczki T-30 podającą sposób ustawiania pojazdów, a na końcu odcinka przeznaczanego do postoju pod znakiem D-18 umieszcza się tabliczkę T-3a (załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2311 tj. ze zm.)). Przepisy rzeczzonego rozporządzenia milczą w kwestii wprowadzania innych tabliczek pod znakami D-18. Przy czym należy pamiętać, że napis lub symbol umieszczony na tabliczce pod znakiem drogowym stanowi integralną część znaku (§ 2 ust. 4 rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2310 tj. ze zm.)). Ponadto zgodnie z § 2 ust. 4a ww. rozporządzenia napis podany na tabliczce może określać: 1) okres obowiązywania znaku; 2) okres wyłączenia określonego tabliczką uczestnika ruchu lub rodzaju pojazdu; 3) uczestnika ruchu, część drogi lub rodzaj pojazdu, których znak dotyczy albo nie dotyczy. Z powyższych uregulowań wynika, że jedynymi podmiotami upoważnionymi do ustalania treści znaków i tabliczek (które stanowią część znaku) są wskazani ministrowie, którzy posiadają do tego delegację ustawową. Ministrowie ci określili w rozporządzeniu treść tabliczek możliwych do stosowania pod poszczególnymi znakami, a ponadto dopuścili stosowanie tabliczek o treści określonej ogólnie w §2 ust. 4a. Inne organy w tym organy zarządzające ruchem nie mają kompetencji do tworzenia tabliczek o innej treści niż wyżej wskazana.

Przegląd orzecznictwa sądowoadministracyjnego wskazuje, że wszelkie nieprawidłowości w oznakowaniu miejsc postojowych w strefie generują realne ryzyko skarg ze strony kierujących, którzy kwestionują istnienie „wyznaczonego miejsca” w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, a zatem i legalności opłaty (opłaty dodatkowej).

Uprzejmie proszę o rozważenie przedstawionego postulatu i podjęcie działań legislacyjnych w niezbędnym zakresie.